

ся хвлизали по въ страшни работы ; тогава ако не можътъ....

Петръ ся никакъ не съгласяваше, той не можеше повѣрва, че безъ того негова-та згоденица, Станка, може ся оттърва. Нъ Василя му доде на умъ зашто тѣ не щѣтъ, той скрой тостъ часъ въ главѣ си другъ планъ.

— Кога е тѣй нека вѣрвѣтъ , продума той, като че ся склони на сичко.

Петръ го погледна слисанъ , той позна че Василь скрой нѣщо, за това безъ да отвърне млъкна.

— Вые обѣщавате ли ся какъ не ще додете съ насъ или подиръ насъ? попыта Желе, като ся приближи.

— Вые като ся наѣмате безъ насъ вѣрвѣте сами, ные ще стоимъ тука, каза Василь.

Петръ стоѣше като вцѣпенъ отъ неразумѣне; той часто погледваше Василя, та дано познае що мысли, нъ сѣ бѣше напразно. Василь видя негово-то безпокойство, та му мигна и съ това сичко откри на Петра.

— Като е тѣй , казахъ граждани-тѣ , кажете сега въ кактъв кырванъ и отъ какво можтъ познадѣ ся жены-тѣ?